

לכן, כאשר פורסם המחקר, השבוע, פוענחה ברבים תעלומה שהעסיקה מזה זמן מה את כל אלה המתעניינים בפוליטיקה הישראלית: מדוע נוטים חוגים רחבים כליכך, בקרב ממשלת-הליכוד-הלאומי, לצמצם את אורך מסע הבחירות?

ענה היתה התשובה ברורה: הם מוכנים לצמצם את מסע הבחירות — משום שברור להם כי הבחירות הבאות לא ישנו שום דבר בהרכב הבינמפלגתי.

ומשום כך, יש לצפות לניסיונות לשנות את המציאות הפוליטית, מלמעלה, בדרכים בלתי-פארלמנטריות, על-ידי בלעית-מפיים ליתוף המעיי; על-ידי ניסיון להנהיג אחוז-חסימה גבוה יותר, שינטרל את הקטנים והעצמאים; ועל-ידי מאבק פנימי בין בעלי-השררה — בקרב מעיי עצמה.

ישראלים בחו"ל מבן-גוריון עד חוסיין

ברוך קופרובסקי (49) אינו רק מדריך-תיירים בחברת אגד. מלבד הגיהה-אוסטובוס הוא חולם גם להיות שותף בהחזקת הגה המדינה. כדמות פוליטית, שהעריצה מאז

סטודנטים מפגנים בתל-אביב
החרות — אחת היא

ומתמיד את דויד בן-גוריון, היה קופרובסקי אחד ממועמדי-רפ"י לכנסת, ומועמד מטעם אותה רשימה לבחירות לעיריית גבעתיים. קופרובסקי, רב-סגן (מילואים)

לא זכה אומנם להיבחר למשרה פוליטית כלשהי; אולם הוא שכח לגמרי את שאיפותיו, השבוע, בעת שהוביל בלונדון קבוצת תיירים בני-מושבים לסיור בעיר, ניתנה לו ההזדמנות להוכיח את הכושר המדיני שלו. הוא הצליח במקום שכל מנהיגי ישראל ניכסלו בו: לפגוש את המלך חוסיין, ללחוץ את ידו ואף לשוחח עימו.

יד מושמת. הפגישה התקיימה בחנות צעצועים, כרחוב ריגנט בלונדון. קופרובסקי ובנו הבכור נכנסו לחנות, כדי לרכוש שם מתנות לשני ילדי הנותרים, שנשארו בבית. ואת מי הוא רואה שם אם לא את המלך חוסיין בכבודו ובעצמו, בלחי פמלייתו. באותו רגע שכח קופרובסקי את סיסמתו של דויד, "נחכה לטלפון מהם!", החליט לנצל את ההזדמנות לשיחה ישירה. כיליד המושבה גדרה שגול בין ערביי הכפר הערבי השכן קטרה, יודע קופרובסקי ערבית על בוריה. הוא פילס לעצמו דרך בין פמליית-המלך, תפס את ידו של חוסיין המופתע ואמר לו בערבית רהוטה: "הוד מעלתך המלך חוסיין! חוסיין חייך לעברו, בחשבו שפגש בבן-ממלכתו. אז הכין לו נהג אנד מגבעתיים הפתעה. אני מישראל", אמר, "אנחנו רוצים לראות שיהיה שלום במזרח התיכון."

חוסיין לא ידע כי הוא לוחץ את ידו של מי שהיה במלחמת העצמאות מספק פלוגה (המשך בעמוד 19)

העם השבוע שזינעו את העולם

מהפכת אוקטובר של הבולשביקים הולידה, לפני 51 שנים, את עשרת הימים שיזינעו את העולם. הפלישה לצ'כוסלובקיה השלימה את הפרק הראשון שלה בשבועה ימים: מן הרגע בו פלשו מטוסי-התובלה הענקיים את גודווי-הכיבוש בנמל-התעופה של פראג, ועד לרגע בו נחת על איתו מס' לול המטוס שהחזיר את מנהיגי הרפובליקה האנוסה משיחות מוסקבה.

במשך שבוע זה עבר על העולם זעזוע אשר תוצאותיו ההיסטוריות תהיינה לא-פחות הרות-גורל מתוצאות המהפכה של לנין. כי תוך שבוע זה נקברה סופית יומרה תה של רוסיה לשמש ראש-גשר של הי-שיחור והקידמה. מוסקבה הוכיחה, שהמח-נה שלה אינו יכול לסבול את רוח החופש. וכדי לדכא רוח זו שילח את טורי השיריון שלו על עם קטן ותרבותי.

מה שאורחי צ'כוסלובקיה עשי במשך שבוע זה הוא חסרת-קדים. כמו עצם הפלי-שה הקומוניסטית לארץ-האחות. ההתנגדות המופלאה, שעשתה את הכובשים ללעג; ה-סולידאריות שמנעה הקמת ממשלת-קז'ימיר-גים ואילצה את הסובייטים לנהל שיחות-פשרה עם המנהיגים שאותם התכוונו לכלוא; הפגנות-ההזדהות ששטפו את מרבית ארצות-תבל (כולל ישראל); ההבטחה הסובייטית להוציא "כעבור זמן" את צבא הכיבוש שלהם — כל הדברים האלה נתנו פתח לתקווה, שאולי יש בידי האדם הקטן נשק גם בפני הטאנקים של מעצמות-העל הי-אדירות.

השבוע שזינעו את העולם היה גם שבוע שנשע את התיקוה, כי כאשר ניצת זיק הי-חופש — קשה מאוד לכבותו. אפשר לדרוס את צ'כוסלובקיה, ואולי גם את רומניה ואת יוגוסלביה, אבל סופם של שואפי-החירות לנצח. גם במוסקבה.

הבחירות בלי שינוי אדרת?

לו נערכו מחר הבחירות לכנסת השביעית, היו התוצאות כימעט זהות לאלו של הי-בחירות האחרונות — כפי שהסתבר השבוע, כשפורסמו תוצאות חקר דעת-קהל שנערך על-ידי מחקרי דעת-קהל לישראל בע"מ — מכון מחקר בלתי-תלוי.

זוהי כבר הפעם השנייה או השלישית שמחקרים בלתי-תלויים קובעים תוצאות דומות.

וכמו בפעמים הקודמות היה השינוי החרגני האחד — כי רשימת העולם הזה כוח-חדש היתה מקבלת, לו נערכו דבחירות כיום, 2.5 אחוז מכלל הקולות — במקום 1.2 אחוז אשר קיבלה הרשימה העצמאית בבחירות לכנסת השישית.

מ"ח — בחוץ. כל יתר השינויים — זעומים:

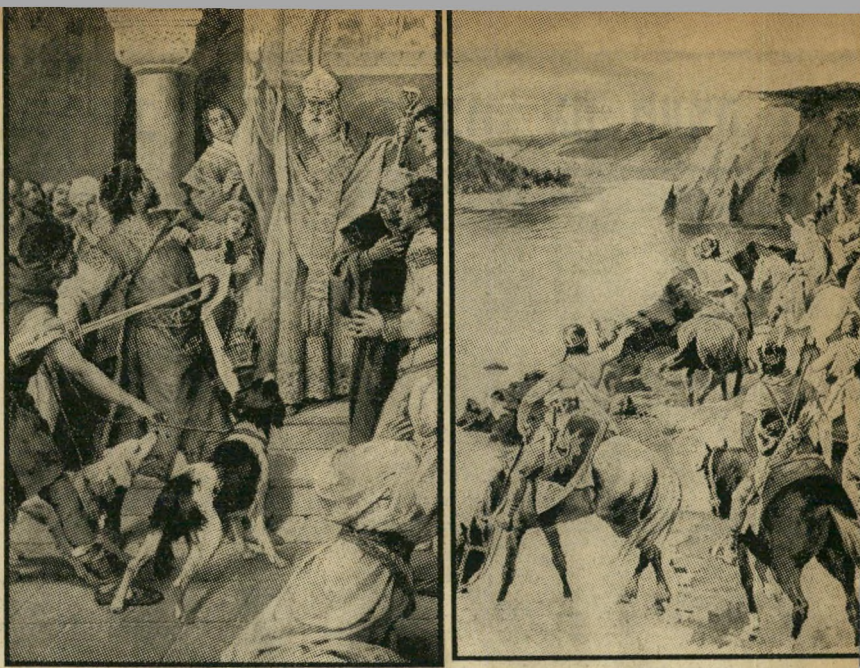
המעיי היה מקבל 44.7 אחוז, במקום 44.6 אחוז בפעם האחרונה. מפ"ם היתה יורדת במקצת: 4.6 אחוז במקום 6.6. הליברלים העצמאיים היו יורדים מ-3.8 ל-3 אחוזים.

גח"ל והמפ"ל היו שומרות, כימעט, על כוחן: גח"ל קיבלה — יחד עם הח"כים שפרשו ממנה והקימו את המרכז החופשי 21.3 אחוז; הפעם היו מקבלים אנשי חרות והליברלים 20.1 אחוז, ואנשי מ"ח — 0.8 אחוז, דבר שהיה מוחק אתם מן הכנסת.

אשר לדתיים — היו זוכים ל-9.9 במקום 8.9 אחוז. עלייה קלה שמתאזנת על-ידי הפסד קל ליתר-הדתיים: כי אגודת-ישראל ופאג"י היו מקבלות, ביחד, רק 4.9 אחוז במקום 5.1, בפעם האחרונה.

רק"ח היתה עולה מעט מאוד: 2.5 אחוז במקום 2.3. מקיי היתה שומרת על כוחה: 1.1 אחוז.

גם לא בגרורות. השינוי — או היעורר-השינוי — המאלף ביותר מתייחס למה שמכונה במחקר "כל שאר הרשימות" — היינו, הרשימות הערביות המסונפות למפלגות הגדולות. על-אף כל אשר עבר על ישראל, כיבוש השטחים, מלחמת-ששת-הימים והרעת מצב האיכלוסיה הערבית — לא היו שינויים גם בקרב רשימות-הגרורות. הן קיבלו או 5.1 אחוז והיו מקבלות הפעם 5.9 איוו.

ייסוד פראג בדיוק כשם-ש-מרגלים לתור את ארץ כנען, יצאו חלוצי השבט הסלאבי ותרו אחר מקום מבורך במים ומבוצר די צורכן, כדי להקים בו את מרכזו, שהפך עם הזמן לבירתו.

הנצרות מגיעה לציכוסים לטלובקים הגיעה הנצרות בדמותם של הבישוף מי-טודי והאח קיריל, אשר יצא מן העיר בזינוסיון כדי לנצר את הסלאבים. תהי-ליך ההתנצרות היה מלווה בשפיכות-דם.

המהר"ל הוא "חריב הגדול" מפראג, אשר הפך לדמות היסטורית מפו-ר-סמת אחרי שבטלה עצמאותה של צ'כיה במאה השש-עשרה, והארץ עברה לשלטונו של הכתר האוסטרי. בימי הקיסר רודולף האוסטרי, ניתן צו לגירוש היהודים מפראג. בתמונה נראה המהר"ל, שלפי האגדה הוא אשר נצח את הגולם המפורסם מפראג, בשנת 1530, כשהוא כורע על גשר קארל בפני מרכבת הקיסר רודולף, ומתחנן בפניו לבטל את רוע הגזירה. ואכן, היהודים חזרו לפראג.

הלגיון הגולה יורשו של יאן מאסאריק היה אדוארד בנש. בעת הכיבוש הנאצי, בשנת 1938, הקים בנש ממשלה גולה בבריטניה, גייס לגיון צ'כי אשר לחם בצד מעצמות-המערב. בתמונה נראה בנש כשהוא סוקר מיסדר של לגיון זה בבריטניה, בימים בהם ערך התליון הנאצי את טבח לידיצ'ה המפורסם. הנשיא סבובודה היה אותה עת ממקד בלגיון הצ'כי השני.